

فصلنامه مدیریت عملیات

سال سوم، شماره ۱۱، پاییز ۱۴۰۲

شناسایی حلقه‌های علی و معلولی سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش با تعیین اثر رشد اقتصادی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۱۹ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۳/۱۲

الناز صادقی دیزج^۱

محمد رحیم نجف‌زاده^۲

جعفر برقی مقدم^۳

علیرضا بافنده زنده^۴

 10.30495/jom.2024.2004981.1116

چکیده

یکی از مهم‌ترین شاخصه‌های توسعه و پیشرفت واقعی کشورها، ورزش می‌باشد. با توجه به خلأ الگویی جامع در سازمان‌های کشور و به تبع آن صنعت ورزش، به منظور استفاده از پتانسیل سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی برای رسیدن به رشد اقتصادی نیاز به بررسی و پژوهش است. لذا، هدف از این پژوهش، شناسایی حلقه‌های علی و معلولی سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش با تعیین اثر رشد اقتصادی بر اساس پویایی سیستم بود. بدین منظور با استفاده از روش اکتشافی، داده‌های کیفی لازم از طریق مصاحبه گردآوری شدند و برای تحلیل بر پایه رویکرد سیستمی و برهم‌کنش‌های بین مؤلفه‌ها و زیرسیستم‌های سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش مورد استفاده قرار گرفتند. مشارکت کنندگان پژوهش، مدیران و اساتید خبره و متخصص در حوزه صنعت ورزش بودند که ۲۰ نفر از آنها به صورت هدفمند به عنوان نمونه انتخاب شدند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار ونسیم صورت گرفت. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که سیستم سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش دارای زیرسیستم‌های اصلی تجاری‌سازی، خصوصی‌سازی، توسعه زیر ساخت‌ها، گردشگری ورزشی و شکاف در بازار می‌باشد. در واقع این پنج زیرسیستم تحت سیاست‌گذاری‌های سیستم سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش قرار دارند؛ به عبارت دیگر، سیاست‌های بخش سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش، به عنوان درون‌داد این زیرسیستم‌ها عمل می‌کند.

^۱ دانشجوی دکتری تخصصی مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

Elnazsadeghi82@gmail.com

^۲ دانشیار، گروه تربیت بدنی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران (نویسنده مسئول) najafzadeh@iaut.ac.ir

^۳ استادیار، گروه تربیت بدنی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران barghi@iaut.ac.ir

^۴ دانشیار، گروه مدیریت، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران bafandeh@iaut.ac.ir

همچنین، حلقه‌های علی و معلولی به دست آمده از زیرسیستم‌های چندگانه سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش، متغیرهای اثرگذار و نحوه تعاملات آنها بر روی یکدیگر را ترسیم و به عنوان مبنایی جهت راهکار ارائه می‌دهد.

واژگان کلیدی: سرمایه‌گذاری، پویایی سیستم، صنعت ورزش، رشد اقتصادی

۱- مقدمه

از مهم‌ترین ابعاد گسترش و پیشرفت حقیقی کشورها، ورزش است. پیشرفت در حوزه ورزش، مورد توجه مدیران ورزشی قرار گرفته است (پرونا^۱ و همکاران، ۲۰۱۸). ورزش و تفریحات سالم به عنوان یک صنعت پر درآمد، به طور مستقیم و غیرمستقیم در توسعه کشورهای دنیا نقش دارند. در حال حاضر ورزش و تفریحات سالم در کشورهای توسعه یافته، یک صنعت مهم و عامل اثرگذار در رشد اقتصادی این کشورهاست. (رستم‌زاده و همکاران، ۱۳۹۳). صنعت ورزش یکی از صنایع متنوع در تجارت جهانی بوده است. همچنین به لحاظ اقتصادی، یکی از عوامل مهم برای احیای اقتصاد ملی در بسیاری از کشورها به شمار می‌رود (زو و ژائو^۲، ۲۰۱۵). خلاقیت و ایجاد نوآوری و ابتکار در صنعت ورزش و برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری‌های بلند مدت می‌تواند موجب رشد اقتصادی ورزش حرفه‌ای گردد؛ به طوری که با بررسی و تجزیه و تحلیل وضعیت اقتصادی باشگاه‌های ورزشی در کشورهای توسعه یافته و با نگرشی عمیق‌تر به این پیشرفت اقتصادی در می‌یابیم که این کشورها در صنعت ورزش خود سرمایه‌گذاری‌های عظیمی را انجام داده‌اند و در نهایت از سود بی‌شمار و اشتغال‌زایی این صنعت پول‌ساز جهانی بهره می‌برند (امامی، ۱۳۹۹). در این راستا یکی از مهم‌ترین شاخصه‌های توسعه و پیشرفت واقعی کشورها، ورزش می‌باشد. موفقیت در عرصه ورزش، توجه مدیران و دست‌اندرکاران ورزش را بیش از پیش به خود جلب کرده است (پرونا، ۲۰۱۸). در واقع، یکی از علل سرمایه‌گذاری بالای کشورها در زمینه توسعه ورزش،

^۱ Pruna, Tribaldos & Bahdur

^۲ Zhu & Zhao

تأثیر بر شرایط اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی یک جامعه بوده (هیوم و استوارت^۱، ۲۰۱۸) و حتی تقویت وجهه و اعتبار آن کشور در عرصه جهانی را در پی خواهد داشت (جانسون^۲ و همکاران، ۲۰۱۸). بررسی اثرات مستقیم و غیرمستقیم سرمایه‌گذاری در ورزش و تأثیر آن بر روی رشد و توسعه اقتصادی، یک مساله بسیار مهم برای اقتصاد کشورها می‌باشد (خیری، ۱۳۹۷). مطالعه سرمایه‌گذاری به دلیل نقش دوگانه‌ای که در اقتصاد ایفا می‌کند حائز اهمیت است؛ از یک‌سو بخش بزرگی از مخارج کل را شامل می‌شود و بدین سبب تغییر آن، اثر قابل توجهی بر تقاضا می‌گذارد و از سوی دیگر، نقش مهمی بر عرضه و تولید دارد؛ زیرا سرمایه‌گذاری بیانگر افزایش موجودی سرمایه است (کشاورز و همکاران، ۱۳۹۵). در این میان، محدودیت در منابع و تحولات اقتصادی باعث شده که رقابت در حوزه صنعت، تجارت و سرمایه‌گذاری شکل بگیرد. به همین دلیل، واحدهای تجاری نیاز به سرمایه‌گذاری‌های مناسب و یا به عبارت دیگر؛ نیاز به افزایش کارایی سرمایه‌گذاری برای بقا و گسترش فعالیت‌های خود دارند (صیادی و همکاران، ۱۳۹۸). کمبود سرمایه‌گذاری و کمبود امکانات ورزشی در کشور ما واقعیتی انکارناپذیر است. تعداد تأسیسات ورزشی ایمن، باکیفیت و براساس استانداردهای برگزاری مسابقات و رویدادهای ورزشی بین‌المللی به عدد انگشتان یک دست نیز نمی‌رسد. به‌طور کلی سرمایه‌گذاری در ورزش کشور و اجرای راهکارهای پیش‌بینی‌شده روند مطلوبی در تربیت بدنی و ورزش کشور نداشته و در جهت تولید وسایل و خدمات ورزشی سرمایه‌گذاری شایان توجهی انجام نگرفته است (امامی و همکاران، ۱۴۰۱).

امروزه در اقتصاد ورزش دنیا بالغ بر ۶۰۰ میلیارد یورو گردش پولی وجود دارد و به عنوان نمونه در فوتبال به تنهایی بالغ بر تا ۳۵ میلیارد یورو گردش پولی انجام می‌گیرد. باید پرسید سهم ایران در اقتصاد جهانی ورزش تا چه حد است؟! بی‌شک ما

^۱ Hume & Stewart

^۲ Johnston

سهمی نخواهیم داشت؛ چراکه ورزش ما به سمت اقتصادی شدن، اشتغال و... پیش نرفته است، چراکه مسئولان سیاسی کشور و مجریان کشور اعتقادی به این بخش از اقتصاد (ورزش) ندارند و خود و جامعه بزرگ ایران را از چنین منابع درآمدی و منابع ایجاد شغل محروم کرده‌اند و نکته دیگر برای محقق کردن این مهم در کشور، به سمت تربیت مدیرانی متخصص، کارآمد و با نگاهی حرفه‌ای نرفته‌اند و کاری انجام نگرفته است و همچنان کل ورزش کشور در اختیار افرادی قرار گرفته است که به‌طور حیاتی، ناکارآمد و آماتوری حرکت می‌کنند (بخشنده، ۱۳۹۸).

با عنایت به نقش مؤثر سرمایه‌گذاری در ایجاد فرصت‌های شغلی جدید، گسترش منابع درآمدی، افزایش درآمد ملی سرانه و بطور کلی رشد و توسعه اقتصادی، بررسی رشد اقتصادی حاصل از سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش در ایران به لحاظ شناخت توانمندی‌های اقتصادی و جهت‌دهی فعالیت‌های مولد و اشتغال‌زا از اهمیت خاصی در طراحی و مدیریت سیاست‌های اقتصادی کلان برخوردار است. با توجه به اهمیت ورزش در بسیاری از زمینه‌های سلامتی، بهداشتی، اجتماعی و فرهنگی امروز، سرمایه‌گذاری در این مقوله و نگاه اقتصادی به ورزش ضروری به نظر می‌رسد. پس بنا بر آنچه گفته شد موضوع یا مسئله اصلی تحقیق، شناسایی سیستم‌هایی است که بر اساس و مبنای شاخص‌هایی که در ادبیات بیان شده است، بتواند بیشتر عوارضی که تا امروز در صنعت ورزش وجود داشته است را پوشش داده و گپ و خلأ موجود را پر کرده و بدین ترتیب، طراحی مدل مزبور در دستور کار محقق قرار داده شد.

۲- پیشینه پژوهش

سرمایه‌گذاری نقش مهم و کلیدی در رشد و توسعه اقتصادی ایفا می‌کند. تجربه کشورهای توسعه‌یافته نشان می‌دهد که توسعه سرمایه‌گذاری از عوامل اصلی رشد و توسعه اقتصادی آنها بوده است (هیوانگ^۱، ۲۰۲۰). همچنین مطالعات زیادی ارتباط

^۱ Huang

رشد و توسعه اقتصادی و سرمایه‌گذاری را نشان داده‌اند (لویز^۱ و فادال، ۲۰۱۰). اشاره کردند که ورزش و تفریحات به‌طور بالقوه تأثیر چشمگیری بر اقتصاد یک کشور دارند. نائورایت^۲ و رامفورد (۲۰۱۰) در پژوهشی نشان دادند، تغییر سازماندهی و گرایش باشگاه‌ها به فعالیت‌های مجازی موجب جذب سرمایه‌گذاران خارجی و بین‌المللی، به-خصوص سرمایه‌گذاران آمریکایی شده است. کرامپتون^۳ (۲۰۱۴) جذب سرمایه‌گذاران و فروش سهام را از عوامل جذب سرمایه بخش خصوصی در تأسیسات مورد نیاز ورزش قهرمانی شناسایی کردند. کارمین^۴ و همکاران (۲۰۱۴) در پژوهش خود مبنی بر مدیریت جذب سرمایه‌گذاری در حوزه پروژه‌های بزرگ ورزشی اظهار داشتند که برگزاری یونورسیاد دانشجویی بین‌المللی ۲۰۱۳ در جمهوری تاتارستان سبب تقویت جذب سرمایه‌گذاری در این کشور شده است. هیوم^۵ و استوارت (۲۰۱۸) در پژوهش خود بیان کردند که یکی از علل سرمایه‌گذاری بالای کشورها در زمینه توسعه ورزش، تأثیر بر شرایط اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی یک جامعه بوده است. افشاری و همکاران (۱۳۹۶) در تحقیقات خود به بررسی تحلیل عوامل مؤثر بر توسعه اقتصادی صنعت ورزش ایران پرداختند که ۹ عامل توسعه اقتصادی صنعت ورزش ایران از دید نمونه-های تحقیق متناسب با اهداف تحقیق بود و متعاقب آن نتایج تحلیل عاملی نشان داد که سرمایه‌گذاری و حمایت مالی و توسعه امکانات و زیرساخت‌ها به ترتیب مهم‌ترین و کم‌اهمیت‌ترین عامل‌ها از دید نمونه تحقیق هستند. هونگ^۶ (۲۰۱۱) به مطالعه سرمایه‌گذاری در ورزش و اثرات آن بر روی رشد اقتصادی کشور چین پرداخته و چند دوره از المپیک و رشد اقتصادی کشورهای میزبان را مورد بررسی قرار داده است، از

^۱ Luiz

^۲ Nauright

^۳ Crompton

^۴ Kramin

^۵ Hume

^۶ Huang

المپیک ۱۹۶۴ توکیو تا المپیک ۲۰۰۸ آتن، در ۷ دوره رشد اقتصادی نسبت به سال گذشته رویداد، افزایش و در بقیه موارد کاهش یافته است. آندرف^۱ (۲۰۰۰)، در مقاله- ای دیگری تحت عنوان " ورزش و توسعه اقتصادی"، رابطه بین این دو متغیر را با توجه به اطلاعات موجود، برای کشورهای در حال توسعه مورد بررسی قرار داده که در ابتدا ارتباط بین ورزش و توسعه نیافتگی اقتصادی مورد بررسی قرار گرفته است. این مقاله اشاره به این دارد که در کشورهای کمتر توسعه یافته و در حال توسعه، ورزش نه تنها یکی از اولویت‌های بودجه این کشورها نیست بلکه دارای سیستم آموزشی نامناسب در این زمینه می‌باشند.

بسیاری از کشورهای جهان سوم در فعالیتهای ورزشی خود وابسته به کمک- های خارجی بوده و از کشورهای پیشرفته تجهیزات و کالاهای ورزشی وارد می‌کنند. علاوه بر این، یکی از مشکلات اساسی در این کشورها از نظر آندرف، نبود داده‌های ورزشی می‌باشد. مطالعه بعدی توسط رابرت باد^۲ انجام شده است. این مقاله با عنوان "استادیوم، ورزش حرفه‌ای و توسعه اقتصادی: ارزیابی واقعی" بیان می‌کند که ورزش حرفه‌ای در زندگی مردم آمریکا از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است و ورزش حرفه‌ای بر روی رشد اقتصادی شهرها و کشور اثر معنی‌داری دارد. در ادامه سیاست‌های توسعه ورزشی به عنوان یک عامل مهم مؤثر اقتصادی، دولت‌ها به انجام مطالعات علمی در این زمینه تحریک شدند (میک، ۱۹۹۷). در سالهای ۱۹۸۹ و ۱۹۹۴ هاوجونز^۳ و ولادیمیر آندرف^۴ و همکارانش با حمایت کمیته تحقیقاتی اروپا، مطالعات وسیعی در زمینه اثرات اقتصادی ورزش در سطح اروپا انجام دادند. در تحقیقات جونز، میزان مصرف، تولید، اشتغال و مشارکت داوطلبان در بخش ورزش، به عنوان شاخص، مورد ارزیابی قرار گرفت. با توجه به کاهش سهم عمومی در ورزش اروپا در دهه ۱۹۸۰

^۱ Andreff

^۲ Robert A. Baade

^۳ Huw Jones

^۴ Wladimir Andreff

میلادی اعتقاد او بر این بود که مطالعات اقتصادی ورزش به عنوان عاملی جهت افزایش سهم بودجه عمومی و رساندن صدای ورزش به گوش عموم به شمار می‌رود (جونز، ۱۹۸۹). در تحقیق آندرف، وضعیت اقتصادی ۱۲ کشور اروپایی از جمله آلمان، سوئیس، بلژیک، انگلستان، دانمارک، فنلاند، فرانسه، ایتالیا، پرتغال، اسپانیا، سوئد و مجارستان با یکدیگر مقایسه گردید. بر اساس نظر وی، هرگونه تجزیه و تحلیل اقتصادی ورزش می‌تواند مدرکی مبنی بر میزان توسعه اقتصادی، تعیین سطح عملکرد و توسعه ورزش آن کشور و میزان تسهیلات و مسائل مالی مرتبط با ورزش باشد.

با این استدلال که استادیوم و تیم‌های حرفه‌ای از فعالیت‌های دارای درآمد^۱ هستند که اقتصاد را گسترش داده که باعث می‌شود سرمایه‌گذاری عمومی در سایر بخش‌های اساسی صورت گیرد؛ توسعه سرمایه‌گذاری از یک سو موجب جذب سرمایه‌های غیر کارا و هدایت آنها به بخش‌های مولد اقتصادی گردیده و از سوی دیگر با توجه به جهت‌گیری سرمایه‌گذاران سرمایه‌گذاری‌ها در صنایعی هدایت خواهند شد که از سود بیشتر یا ریسک کمتری برخوردارند و این امر موجب تخصیص بهینه در منابع خواهد شد. تنظیم چنین شرایطی نیاز به گسترش و توسعه دانش سرمایه‌گذاری و استفاده از تحقیقات و تجربیات اندیشمندان رشته‌های مختلف است تا بدین وسیله بتوانند از طریق آشنایی با روش‌های نوین سرمایه‌گذاری و فرصت‌های جدید سرمایه‌گذاری، تصمیم‌گیری بهینه اتخاذ نمایند و سازمان‌ها و نهادهای مربوطه نیز در ایجاد شرایط مناسب و تدوین قوانین و مقررات از این دانش استفاده نمایند و همچنین شرکت‌ها و نهادهای سرمایه‌پذیر روش‌های بسترسازی مناسب جهت حضور فعال در بازار سرمایه را به دست آورند (جونز^۲، ۲۰۰۷).

با توجه به مطالعه و بررسی مدل‌های سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش و همچنین پیشینه پژوهش به نظر می‌رسد که هیچ کدام از آنها سرمایه‌گذاری در

^۱ Cash Cows

^۲ Jones

صنعت ورزش را با رویکرد پویایی سیستم مورد توجه قرار نداده‌اند و در آن زمینه خلل پژوهشی احساس می‌شود؛ چرا که پویایی سیستم با بررسی روابط غیرخطی بین متغیرها و بازخورد متغیرهای اثرگذار بر سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش، مدلی ارائه می‌دهد که درک درست و منطقی از سیستم دارد و به واقعیت نزدیکتر است.

۳- روش شناسی تحقیق

پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از نظر ماهیت، بر اساس روش‌های جدید علم آینده‌پژوهی، تحلیلی و اکتشافی است که با بکارگیری ترکیبی از مدل‌های کمی و کیفی انجام گرفته است. شیوه‌های گردآوری اطلاعات اسنادی و کتابخانه‌ای است؛ بدین منظور مقالات منتشر شده در منابع اطلاعاتی مجلات و نشریات معتبر داخلی، مانند مرکز اطلاعات علمی برخط جهاد دانشگاهی، پرتال جامع علوم انسانی و پایگاه مجلات تخصصی نور در بازه زمانی سالهای ۱۳۹۰-۱۴۰۱ و منابع اطلاعاتی برخط معتبر خارجی مانند ساینس دایرکت، اسپرینگر و امرالد در بازه زمانی سال‌های ۲۰۱۱-۲۰۲۲ بررسی شد که در نتیجه آن، ۲۱۳۰ مقاله مرتبط یافت شد. داده‌های کیفی با پرسشنامه‌ی باز و از طریق مصاحبه و بررسی اسناد و داده‌های کمی بکار رفته در این پژوهش به صورت عددی و از طریق وزن‌دهی پرسشنامه‌های دلفی تهیه شده است. بر همین اساس، در گام نخست، شاخص‌ها و مؤلفه‌های تأثیرگذار صنعت ورزش در ابعاد مختلف سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش جمع‌آوری شد. پس از جمع‌آوری داده‌ها و شناسایی متغیرهای اولیه در چهارچوب مدل دلفی بر اساس مبانی نظری و بررسی ادبیات و پیشینه موضوع و همچنین بر حسب نظر متخصصان که ۲۰ نفر از خبرگان دارای سطح تحصیلات کارشناسی ارشد و یا دکتری است؛ مدرس دانشگاه باشند و یا دارای سابقه مدیریت در حوزه ورزش و یا اقتصاد به مدت حداقل ۵ سال و دارای سابقه کار به مدت حداقل ۱۰ سال هستند، عوامل اصلی شناسایی و مؤلفه‌های اضافی در مراحل بعد حذف گردید. همانطور که در جدول نشان داده شده، یک مؤلفه‌ی اصلی، ۸

مؤلفه‌ی فرعی و ۲۴ شاخص در مورد سرمایه‌گذاری در ورزش در قالب چک لیست امتیازی در اختیار متخصصان قرار گرفت. در مرحله بعد شاخص‌هایی که امتیاز لازم را کسب کردند شناسایی و در پرسشنامه آورده شدند. ۲۰ پرسشنامه منحصراً بین نخبگان اجرایی و دانشگاهی (جامعه آماری پژوهش)، که تخصص و تجربه کافی پیرامون مسائل سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش داشتند، توزیع شد. در مرحله دوم، پس از مشخص شدن عوامل مؤثر، شناسایی زیرسیستم‌ها صورت پذیرفت. بدین منظور، محقق پس از طبقه‌بندی و دسته‌بندی مفهومی عوامل مشخص شده به تبیین زیرسیستم‌ها و ارتباطات بین آنها اقدام کرد. در مرحله سوم، با توجه به نتایج پژوهش‌های پیشین، ابتدا مفهوم سازی متغیرها از عوامل مؤثر انجام و در ادامه، ارتباطات علی بین متغیرها مورد توجه قرار گرفت و از این طریق ساختار و نظام علی و معلولی سیستم مورد بررسی در نرم افزار ونسیم، تبیین و نمای کلی حلقه‌های علی و معلولی زیرسیستم‌های سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش حاصل شد.

جدول ۱. سطح بندی عوامل مؤثر در رشد اقتصادی و سرمایه‌گذاری در ورزش

عنوان اصلی	عوامل مؤثر	سطح ۱	سطح ۲ عوامل مؤثر	سطح ۳ عوامل مؤثر
رشد اقتصادی	سرمایه‌گذاری در ورزش	سطح ۱	تجاری سازی	القای فکر و ایده به منظور گسترش و توسعه‌ی آن ایده در فرد و سازمان است.
			خصوصی سازی	توجه به نقش صنعت ورزش و حضور با کنترل بخش خصوصی می‌تواند ضمن حل این مشکل امکان حضور در بازارهای جهانی را نیز فراهم نماید تا ضمن ورود ارز به کشور از خارج شدن ارز به خاطر واردات دارو برای رفع بیماری‌ها و یا واردات البسه ورزشی جلوگیری نماید.
			ثبات سیاسی	تقویت مسائل فرهنگی و امنیتی
			ثبات مدیریتی	بهره‌گیری از تجهیزات و امکانات، نیروی انسانی ماهر و متخصص، دانش فنی و تکنولوژی روز موجب ثبات مدیریتی می‌گردند.
			توسعه زیرساخت‌ها	سرمایه‌گذاری در ورزش موجب توسعه زیرساخت‌ها شده که این امر باعث حرفه‌ای شدن ورزشکاران می‌گردد. ساخت و ساز استادیوم‌های ورزشی، بازسازی و نوسازی شهری، هتل‌ها، حمل و نقل کارا و مخابرات.

سطح ۳ عوامل مؤثر	سطح ۲ عوامل مؤثر	سطح ۱ عوامل مؤثر	عنوان اصلی
امکان جذب درآمد از طریق برگزاری مسابقات بین المللی، جذب گردشگران، درآمدزایی و جذب گردشگری حاصل از بازی‌های بزرگ ورزشی یکی از دلایل عمده توسعه شهرها، جاده‌ها، هتل‌ها، تسهیلات ورزشی، درمانی و ارتباطی است.	گردشگری ورزشی		
سرمایه‌های پولی و مالی به بازارهای داخلی از طریق برگزاری مسابقات ورزشی در سطح ملی، منطقه‌ای و بین المللی وارد می‌شود.	حجم نقدینگی		
فعالیت‌های ورزشی آماتور و حرفه ای موجبات افزایش ارزش افزوده کالا و خدمات ورزشی را فراهم می‌کند.	ارزش افزوده خدمات مرتبط با ورزش	عملکرد	
افزایش جمعیت موجب افزایش تولید و رونق تولید می‌گردد.	رونق تولید		
ایجاد فرصت‌های شغلی، افزایش تولید محصولات ورزشی می‌تواند به نوبه خود بر روی تولید ناخالص داخلی GDP و ارزش افزوده تاثیر بگذارد.	اشتغال و کاهش بیکاری		
کاهش غیبت کارکنان و افزایش عملکرد و بهره‌وری آن‌ها	بهره‌وری نیروی انسانی		
افزایش رفاه عمومی و سرمایه اجتماعی و انسانی در جامعه	توسعه ورزش همگانی	عملکرد	
با سرمایه‌گذاری در ورزش سطح سلامت و بهداشت جسمی و روانی جامعه افزایش می‌یابد.	ارتقاء سلامت جسمی و روانی همگانی		
بازاریابی و فروش کالاهای ورزشی و غیرورزشی	ارتقاء خدمات بخش ورزش همگانی		
مهم‌ترین نقش رویدادهای ورزشی جذب گردشگر و پوشش رسانه-ای، می‌باشند. ولی علاوه بر آن به نقل و انتقالات بازیکنان، صدور مربی، فروش بلیط، تبلیغات میدین ورزشی، ایجاد امکانات و تاسیسات ورزشی، شرکت‌های تولید پوشاک، تولیدکنندگان تجهیزات، شبکه‌های رسانه‌ای، میدان‌ها و ورزشگاه‌ها، شرکت‌های	ارتقاء خدمات بخش ورزش قهرمانی		

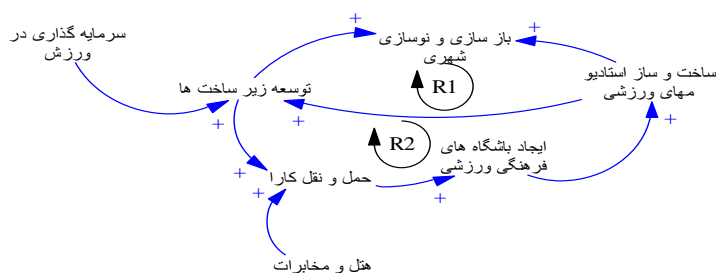
عنوان اصلی	عوامل مؤثر	سطح ۱	سطح ۲ عوامل مؤثر	سطح ۳ عوامل مؤثر
	تولید	کالا و خدمات	افزایش تعداد تولیدکنندگان	فروش کالا، بازیکنان، تیم‌های ورزش و لیگ‌های حرفه‌ای نیز می‌توان اشاره کرد.
			کاهش رکود اقتصادی	صنعت توریسم، رستوران‌داری، از طریق بازاریابی و فعالیت رسانه-ها، شهر یا کشور میزبان مسابقات ورزشی مثل جام جهانی فوتبال قادر به جذب توریست‌ها هنگام برگزاری مسابقات و بعد از آن خواهد بود. معمولاً توریست‌ها در محل، منطقه یا کشور میزبان پول خرج می‌کنند که می‌تواند موجب رونق آن اقتصاد شود.
			کاهش نرخ تورم	تولید کالاها و خدمات ورزشی، افزایش صادرات و واردات، کاهش هزینه‌های خانوار، ایجاد فرصت‌های شغلی بلندمدت در کسب و کارهای جانبی
			توسعه آموزش	بهبود مهارت‌ها و دانش در فعالیت و کار
	توسعه	افزایش بهره‌وری انسانی	ارتقاء سطح مهارت	بهبود در موقعیت شغلی، بهبود عملکرد شغلی، ارتقاء سطح زندگی، برابری اقتصادی و اجتماعی
			کاهش هزینه‌های درمانی	افزایش سطح دانش و آگاهی عمومی موجب افزایش امید به زندگی شده که این امر باعث کاهش هزینه‌های درمانی وی گردد.
		کاهش هزینه مراقبت سلامتی	افزایش امید به زندگی و بستری، کاهش بزهکاری‌ها، ارتقاء نرخ ایجاد زیرساخت‌های لازم موجب ایجاد مراکز درمانی به نسبت رشد جمعیت گردیده و باعث ارتقاء دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی می‌گردد.	

منبع: یافته‌های تحقیق

۴- یافته‌های پژوهش

هدف از پژوهش حاضر، سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش به منظور رفع موانع و تعارضات با توجه به داده‌های تاریخی است که بر اساس آن مرز سیستم مشخص شد. بر اساس مبانی نظری و مصاحبه با خبرگان، شاخص‌های سنجش ارتباط سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش با رشد اقتصادی و همچنین فرضیه پویا شکل گرفت. اعضای تشکیل دهنده گروه خبره ارتباط مستقیم و سازنده با ارتباط سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش با رشد اقتصادی داشتند. آنها دارای مسئولیت مستقیم در دانشگاه، دستگاه‌های اجرایی یا صنعت در حوزه سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش با رشد اقتصادی هستند که با توجه به تخصص و فعالیت آنها در این حیطه به عنوان خبره انتخاب شدند.

فرضیه پویا بدین شرح است: نگاه سیستمی به ارتباط سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش و رشد اقتصادی از چند زیرسیستم تشکیل شده است که بر یکدیگر تأثیر می‌گذارد و تغییر در آن‌ها به بهبود ارتباط سرمایه‌گذاری با رشد اقتصادی منجر می‌شود. ارتباط این عوامل منجر به شکل‌گیری فرضیه پویا به صورت شکل (۱) شد.

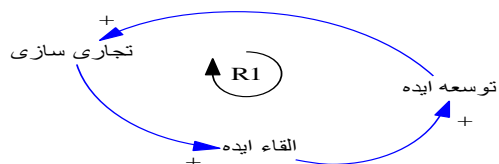

شکل ۱. فرضیه پویای تحقیق

نمودار علی حلقه‌ای

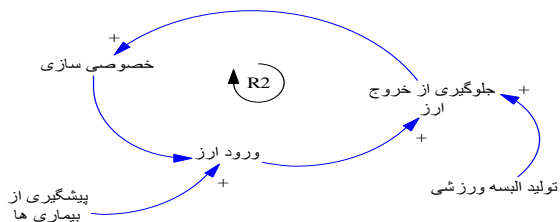
با توجه به بررسی ادبیات تحقیق و خروجی نظریه داده بنیاد در این قسمت نمودار علی حلقه‌ای ترسیم می‌شود. بر اساس مطالعات ادبیات و روش داده بنیاد، متغیرهای تعیین شده و روابط بین متغیرها شناسایی شده است. در شکل زیر حلقه تجاری‌سازی ارائه شده است. در حلقه مثبت R1 از سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش با تعیین اثر رشد اقتصادی

را نشان می‌دهد. پس سرمایه‌گذاری در ورزش اثر مثبتی بر تجاری‌سازی دارد. با افزایش القاء ایده طرح‌های نوین تجاری‌سازی افزایش می‌یابد. توسعه ایده نیز منجر به افزایش تجاری‌سازی می‌شود.

شکل ۲. حلقه تجاری‌سازی

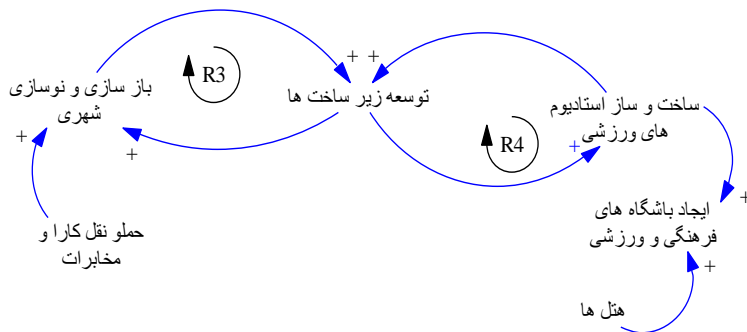
در شکل (۳) تأثیر سرمایه‌گذاری در ورزش بر خصوصی‌سازی اضافه شده است. حلقه مثبت R2 علاوه بر لحاظ نمودن ارتباطات سرمایه‌گذاری در ورزش بر خصوصی‌سازی اثر مثبت می‌گذارد. در حلقه مثبت R2 با بیان ارتباطات سرمایه‌گذاری در ورزش، خصوصی‌سازی موجب جلوگیری خروج ارز، افزایش ورود ارز، پیشگیری از بیماری‌ها و افزایش تولید البسه ورزشی را نشان می‌دهد.

شکل ۳. حلقه خصوصی‌سازی

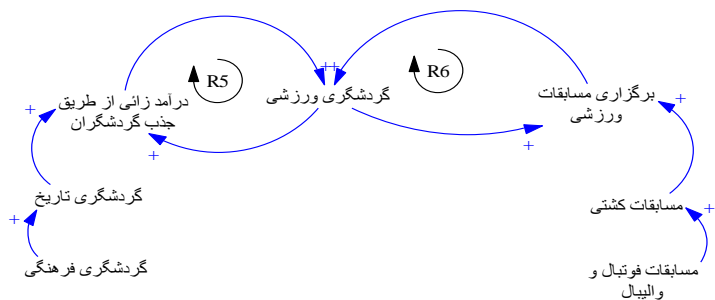
شکل (۴) توسعه زیر ساخت‌ها را نشان داده است. در حلقه مثبت R3 علاوه بر افزایش بازسازی و نوسازی شهری، حمل و نقل کارا و مخابرات مشخص می‌گردد بر خصوصی‌سازی اثر مثبت دارد، بخشی از سرمایه‌گذاری در ورزش از طریق افزایش کارائی

حمل و نقل و افزایش تجهیزات مخابرات بدست آمده است. این موضوع سبب افزایش خصوصی سازی می شود چون این عوامل باعث می شود که بخش خصوصی رغبت بیشتری برای جذب سرمایه گذاری در این بخش را از خود نشان دهد. با اضافه شدن این متغیرها حلقه مثبت R4 شامل ساخت و ساز استادیوم های ورزشی، ایجاد باشگاه های ورزشی و در نهایت سبب افزایش کیفیت هتل ها می شود.

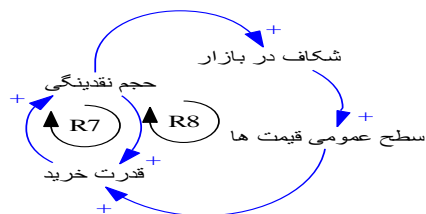
شکل ۴. حلقه توسعه زیر ساخت ها

از طریق ساخت استادیوم های ورزشی با اضافه شدن این متغیرها حلقه مثبت R5 شامل درآمد زائی از طریق جذب گردشگران، گردشگری تاریخی، گردشگری فرهنگی که منجر به افزایش گردشگری ورزشی را می شود، تشکیل می شود. در حلقه مثبت R6 برگزاری مسابقات ورزشی، مسابقات کشتی و مسابقات فوتبال و والیبال وجود دارد. با افزایش این عوامل، موجب اثرگذاری مثبتی بر گردشگری ورزشی می شود.

شکل ۵. حلقه گردشگری ورزشی

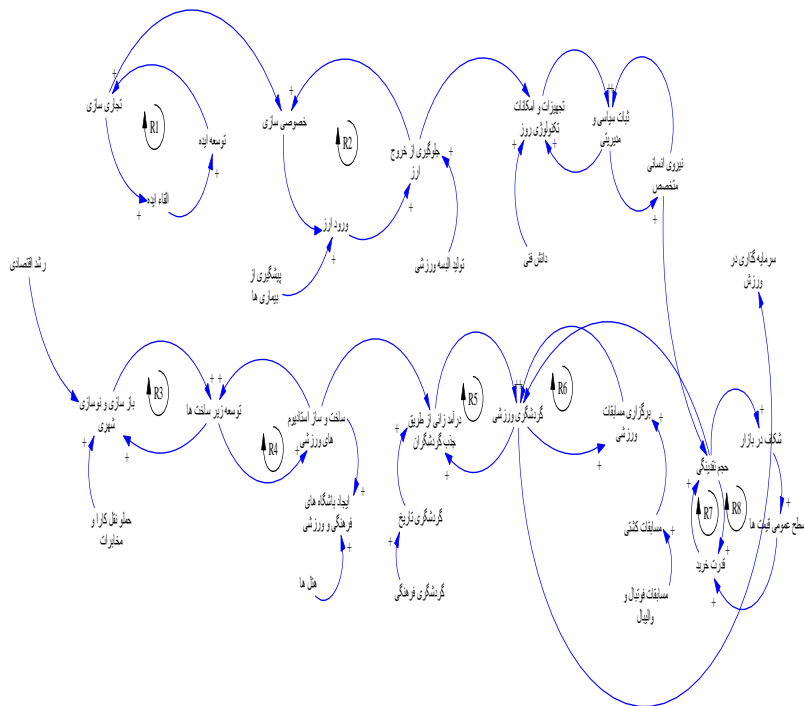
حجم نقدینگی جزء خروجی تحلیل مصاحبه‌ها بوده است که این متغیر از مؤلفه‌های گردشگری ورزشی و نیروی انسانی متخصص محسوب شده است. در شکل (۶) حلقه R7 با لحاظ نمودن قدرت خرید تشکیل شده است. حلقه مثبت R7 علاوه بر افزایش قدرت خرید اثر مثبتی بر افزایش حجم نقدینگی را نشان می‌دهد. با افزایش نیروی انسانی متخصص در بخش اقتصاد نحوه تجزیه و تحلیل گردش پول و اجرای صحیح سیاست‌های پولی و مالی موجب افزایش حجم نقدینگی در کشور را می‌شود. در حلقه مثبت R8 علاوه بر ارتباط شکاف در بازار و سطح عمومی قیمت‌ها را نشان داده می‌شود که این امر موجب افزایش حجم نقدینگی را نیز سبب می‌شود. در این حلقه دو ارتباط مثبت برای افزایش حجم نقدینگی وجود دارد.

شکل ۶. حلقه شکاف در بازار

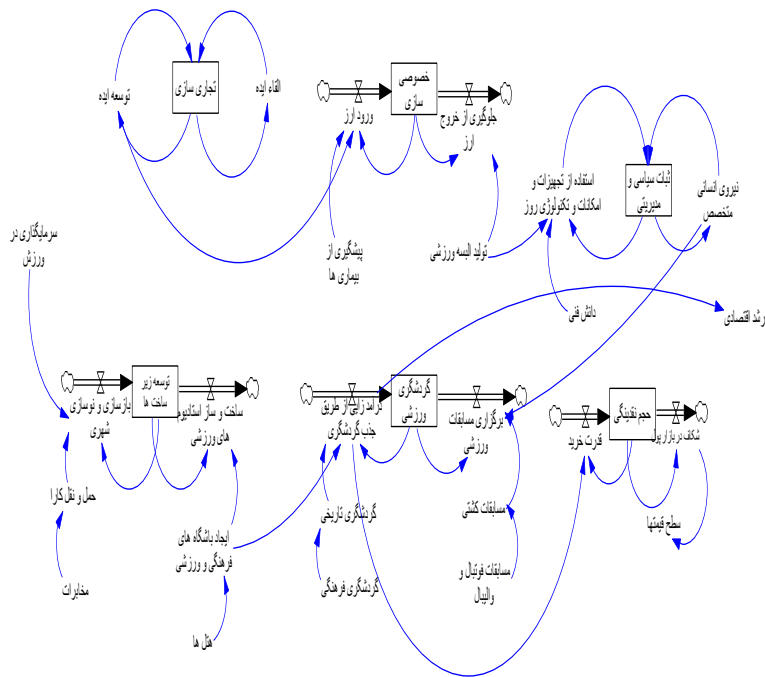
با توجه به تحلیل‌های فوق بیان شده در شکل (۷) مشاهده می‌شود که از طریق ارتباط رشد اقتصادی با حلقه‌های مثبت موجود منجر به سرمایه‌گذاری در ورزش را

منجر شده است. بر اساس حلقه‌های اشاره شده، تصویر کلی از نمودار علی حلقوی مدل تحقیق در شکل (۷) ارائه شده است.

شکل ۷. نمودار علی حلقوی مدل تحقیق

نمودار جریان که شامل متغیرهای حالت، کمکی و نرخ می‌باشد در شکل ۸ ترسیم شده است.

شکل ۸. نمودار موجودی- جریان مدل تحقیق

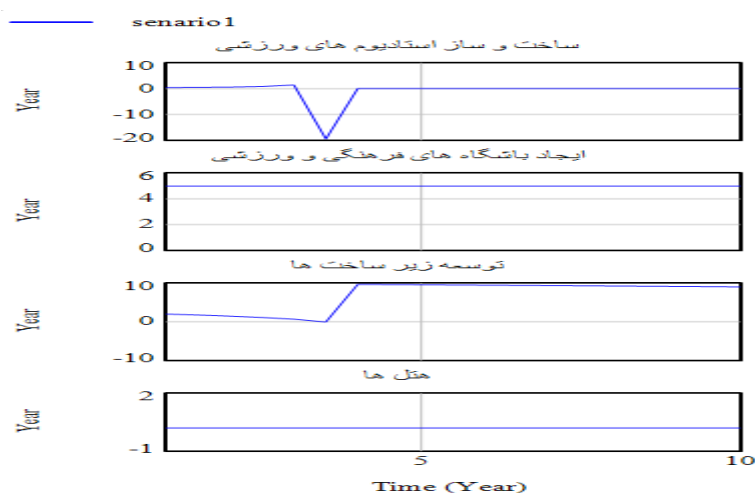
اعتبار‌سنجی مدل

اولین مؤلفه قابل اعتماد بودن مدل بوده است. برای مفید بودن مدل در تجزیه و تحلیل سیاست‌ها، مدل باید برای افرادی که در نمونه موردی هستند، قابل اعتماد باشد در این پژوهش مدل براساس مصاحبه با خبرگان تدوین شده است. همچنین با استفاده از داده‌های جمع‌آوری شده در مطالعه ادبیات تحقیق ابزار تست مدل مهیا می‌شود (ایوان و همکاران، ۲۰۰۱). اعتبار مدل و تست آن قابلیت اعتماد به مدل را بیشتر نموده و اعتبار ساختاری مدل به اعتبار رفتاری آن اولویت دارد به نحوی که زمانی که ساختار مدل اعتبار داشته باشد می‌توان اعتبار رفتاری را بررسی نمود (شی و همکاران، ۲۰۰۵). بنابراین در این پژوهش برای ارزیابی اعتبار مدل از آزمون‌های جدول ۲ استفاده شده است.

جدول ۲. ارزیابی اعتبار مدل از آزمون‌ها

ماهیت آزمون	آزمون‌های متمرکز با ساختار	آزمون‌های متمرکز با رفتار	آزمون‌های متمرکز بر مضامین سیاست‌ها
برازندگی (متناسب با هدف بودن مدل)	تأیید ساختاری سازگاری ابعاد شرایط حدی	حساسیت پارامتری حساسیت ساختاری حساسیت ساختاری	حساسیت و استحکام سیاست
سازگاری (سازگاری مدل با واقعیت)	اعتبار ظاهری تأیید پارامترها	باز تولید و پیش بینی رفتار	بهبود سیستم
مطلوبیت و اثر بخشی	تناسب با مخاطب	رفتار شهودی	سیاست‌های قابل اجرا

در این پژوهش، از آزمون شرایط حدی استفاده شد که در این آزمون مطابق شکل ۱، با توجه به منفی نشدن رفتار متغیرها این وضعیت را تأیید می‌کند. لازم به ذکر است به دلیل طولانی شدن از آوردن نمودارهای رفتار متغیرهای دیگر و سایر آزمون‌ها خودداری شده است. آزمون شرایط حدی در واقع عملکرد منطقی مدل را در شرایط حدی نشان می‌دهد. آزمون شرایط حدی با اعمال شرایط و بررسی نتایج حاصل از مدل انجام می‌شود. انجام این ساختار علی و روابط تعریف شده بین متغیرها را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. آزمون شرایط حدی، بر مقاوم بودن مدل در شرایط حدی تأکید دارد؛ به این معنا که تحت هر شرایطی با تغییر یافتن سیاست‌ها و یا مقادیر ورودی‌ها، مدل باید رفتار مورد انتظار را از خود نشان دهد. به عنوان مثال وقتی مقادیر اولیه متغیرهای مدل، به میزان زیاد افزایش یا کاهش یابند، امتیاز معیارها و مدل در همان میزان واقعی خود تغییر می‌یابد. در این آزمون تغییر در مقادیر نیازها حداقل و حداکثر به مدل اعمال می‌شود و رفتار تک تک متغیرهای مربوط مورد بررسی قرار می‌گیرد (احمد و سیمنوویچ، ۲۰۰۰).

شکل ۹. آزمون شرایط حدی

۵- بحث و نتیجه‌گیری

تا کنون مدل‌های متنوعی از سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش ارائه شده که هرکدام از آنها در زمینه خاصی، سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش را مورد بررسی قرار داده‌اند. ورزش پتانسیل زیادی برای توسعه کشورها دارد و می‌تواند اقتصاد کشور را به طرق مختلف بهبود بخشد به طوری که کلوزن^۱ و همکاران (۲۰۱۸) اشاره می‌کنند که سازمان‌های ورزشی برای سازگاری با محیطی که بطور فزاینده‌ای پیچیده و رقابتی است، مجبور به حرفه‌ای شدن، تجاری سازی و بهره‌برداری از فرصت‌های ایجاد شده در این صنعت هستند که این مؤلفه‌ها تا حدود زیادی با این مطالعه همخوانی دارد. افشاری و همکاران (۱۳۹۶) در تحقیقات خود به بررسی تحلیل عوامل مؤثر بر توسعه اقتصادی صنعت ورزش ایران پرداختند که ۹ عامل توسعه اقتصادی صنعت ورزش ایران از دید نمونه‌های تحقیق متناسب با اهداف تحقیق بود و متعاقب آن نتایج تحلیل عاملی نشان داد که سرمایه‌گذاری و حمایت مالی و توسعه امکانات و زیرساخت‌ها به ترتیب مهم‌ترین

^۱ Clausen

و کم اهمیت‌ترین عامل‌ها از دید نمونه تحقیق هستند که در راستای الگوی پیشنهادی پژوهش حاضر است.

رهام و همکاران (۱۳۹۲) در مقاله‌ای با عنوان تعیین‌کننده‌های اقتصادی، حمایتی و تشویقی، سیاسی و دیپلماتیک جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در صنعت ورزش ایران نشان دادند، از بین عوامل اقتصادی عامل خصوصی‌سازی در صنعت ورزش کشور، عوامل حمایتی و تشویقی عامل حمایت دولت از سرمایه‌گذار بخش ورزش، عوامل سیاسی عامل تلاش در جهت رفع تحریم اقتصادی علیه ایران بیشترین تأثیر را در جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در صنعت ورزش ایران داشته‌اند. که الگوی پیشنهادی پژوهش را تایید می‌کند. در سال‌های اخیر با پیگیری سیاست‌ها و برنامه‌های توسعه اقتصادی، شاهد رشد قابل توجه برنامه‌های اقتصادی در ورزش کشور بوده‌ایم، ولی آنچه که می‌تواند این رشد را به توسعه پایدار تجاری‌سازی ورزشی کشور گره زد و موجب پویایی و اثربخشی در صنعت ورزش شود به‌کارگیری روش‌های نوین تجاری‌سازی و دستاوردهای علمی اجرایی است. بررسی و تحلیل چالش‌های تجاری‌سازی دستاوردهای پژوهشی و فناوری عرصه ورزش کشور نشان می‌دهد که مشکلات اصلی در این زمینه، عمدتاً به عدم تعریف درست پروژه‌های پژوهشی با هدف تجاری‌سازی و متناسب با نیازهای مشخص صنعت و جامعه، جهت‌گیری اندک پروژه‌های موجود برای پاسخگویی به نیازهای نهفته در بازار ملی یا بین‌المللی، کمبود احساس نیاز بخش تولید و خدمات به نوآوری، کمبود تجربه و توان تخصصی موردنیاز برای تجاری‌سازی دستاوردها، مشخص نبودن نقش پژوهشگران در فرآیند تجاری‌سازی و کمبود انگیزه آنان برای حضور فعال در عرصه تجاری‌سازی مربوط می‌شوند. نتایج بدست آمده در این بخش با نتایج حاصل از گلکار حق و همکاران (۱۳۹۹) همخوانی دارد.

فرازیانی (۱۳۹۵) در تحقیق خود به طراحی الگوی سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در ورزش ایران پرداخت. یافته‌های پژوهش حاکی از این بود که داده‌های این پژوهش با ساختار عاملی و زیربنای نظری تحقیق در مدل‌های تدوین‌شده برازش

(ورزش قهرمانی، ورزش حرفه‌ای، ورزش تربیتی و ورزش همگانی) مناسبی دارد و این بیانگر همسو بودن سؤالات با سازه‌های نظری تحقیق بود. به عبارتی مدل به کار گرفته شده، یک مدل نظری قوی برای شناسایی پیش‌ران‌های سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش کشور است. با به کار بردن این عوامل و اجرایی کردن آن‌ها می‌توان سرمایه‌گذاری بخش‌های مختلف در ورزش کشور را بهبود بخشید و به جذب منابع سرمایه در ورزش کشور پرداخت. نتایج این یافته‌ها در بخش ارتقاء ورزش همگانی با نتایج عبدالصالحی و همکاران (۱۴۰۰) و جمشیدی و همکاران (۱۳۹۰) همخوانی دارد. در اکثر کشورهای دنیا به خصوصی سازی اهمیت ویژه‌ای قابل رویت و مشاهده است که این خصوصی سازی در بخش ورزش نیز در اکثر کشورهای پیشرفته یا به عبارت بهتر در بین کشورهای جهان اول نمایان شده است. بیشتر کشورها، در این موضوع اقداماتی را انجام داده‌اند و بخش ورزش را به صورت خصوصی اداره می‌کنند که نتایج آن نیز قابل قبول بوده است، اما تفکر در مورد اینکه خصوصی‌سازی در ورزش مفید می‌باشد یک باور اشتباه است که سود ناچیزی به همراه خواهد داشت و باید شرایطی در آن فراهم شود که با آسودگی خاطر بتوان گفت که این فرآیند خصوصی سازی در ورزش، برای یک کشور منافی را به ارمغان بیاورد. ایجاد چارچوب‌های قانونی و حقوقی مؤثر، ایجاد شرایط رقابت در اقتصاد، آزادسازی اقتصادی، ثبات اقتصادی، اصلاح ساختار برخی سازمان‌های ورزشی، وجود بازارهای مالی به صورت گسترده و مؤثر و نیز چندین عامل دیگر، از جمله مواردی هستند که باید در شرایط خصوصی سازی ورزش وجود داشته باشند تا خصوصی سازی همراه منافع باشد و موفقیت را برای ورزش به همراه داشته باشد. در نتیجه کاهش تصدی‌گری دولت را می‌توان به عنوان راه‌های کاهش هزینه آن در جهت خصوصی سازی در ورزش را بیان کرد. غلامیان (۱۴۰۱)، در تحقیق خود با عنوان تحلیل پیش‌ران‌های مؤثر در توسعه صنعت ورزش با استفاده از رهیافت آینده پژوهی، به بررسی عوامل مؤثر در توسعه صنعت ورزش پرداخته است. طبق نتایج این تحقیق مشخص شد که پیش‌ران سیاسی و دیپلماسی، پیش‌ران خصوصی‌سازی و پیش‌ران

علمی و آموزشی، نقش مهمی در بهبود روابط سیستم دارند. این پیشران‌ها، مهمترین و تأثیرگذارترین شاخص‌ها در توسعه صنعت ورزش هستند و آینده صنعت ورزش ایران به توسعه این پیشران‌ها وابسته است. نتایج یافته‌ها در بخش خصوصی سازی با نتایج رحیم‌زاده و همکاران (۱۳۸۸)، حاجی و همکاران (۱۳۹۰)، محمودی و همکاران (۱۳۹۹)، هاتانو^۱ و همکاران (۲۰۱۰)، کاراداغ^۲ و همکاران (۲۰۱۰) و کاپلان^۳ (۲۰۱۵) همخوانی دارد.

آینده‌پژوهی در حوزه سلامت، با اغلب کارکردهای جامع نگرانه‌تری همراه بوده است که مشتمل بر سیاست‌گذاری‌ها، برنامه‌ریزی‌های نوآورانه، نظارت استراتژیک، تصمیم‌گیری، مدیریت اتفاقات آینده سلامت و از همه مهمتر مکمل ابزارهای سیاسی برای نظام سلامت ملی می‌باشد. این موضوع در ورزش همخوانی تنگاتنگی دارد و در عصر حاضر به عنوان ورزش در جهت کاهش هزینه مراقبت سلامت یاد می‌شود. چرا که ورزش موجب تندرستی اندام‌های افراد در جامعه شده و در نهایت از بروز انواع بیماری‌ها جلوگیری کرده و نظام سلامت کشور را در حد متعال و نرمالی نگه می‌دارد. امروز ورزش، هزینه نیست بلکه سرمایه‌گذاری است و این سرمایه‌گذاری از هزینه‌های گزاف حوزه درمان، امراض روانی و آسیب‌های اجتماعی جلوگیری می‌کند. پس سرمایه‌گذاری در ورزش امری اجتناب ناپذیر برای کاهش هزینه‌های سلامت از قبیل جلوگیری از انواع بیماری‌هاست. در بخش کاهش هزینه مراقبت سلامتی با نتایج صدیقی و همکاران (۱۴۰۰)، جمشیدی (۱۳۹۰)، رشتی و همکاران (۱۳۹۰)، امینی (۱۳۸۶) و مهرارا (۱۳۸۸) همخوانی دارد.

ثبات مدیریت به ثبات مسیر و برنامه تدوین شده سازمان برای موفقیت آن اشاره دارد و این در حالی است که در سازمان‌های ورزشی کشور به ویژه فدراسیون‌های ورزشی، تغییرات قدرت گاهی موجب توقف کامل برنامه‌های از پیش تعیین شده و

^۱ Hatano

^۲ Karadag

^۳ Kaplan

تدوین برنامه‌های جدید می‌شود و تغییرات مداوم در مدیران مزید بر علت می‌شود، چرا که معمولاً مدیران از اجرای برنامه‌هایی که خود در تدوین آن‌ها نقشی نداشته‌اند، سر باز می‌زنند و ترجیح می‌دهند که برنامه جدیدی را تدوین و طبق آن پیش ببرند. ثبات مدیریتی پیامدهای مثبتی دارد که مهم‌ترین آنها به شرح زیر است: توانایی مدیران را برای برنامه‌ریزی‌های استراتژیک و بلندمدت افزایش می‌دهد، امکان رسیدن به اهداف تعیین شده بیشتر فراهم می‌شود، باعث افزایش تجربه و دانش مدیران می‌شود، سرمایه‌های انسانی نگهداری می‌شوند، هزینه‌های جابه‌جایی مدیران و کارکنان را کاهش می‌دهد، ریسک‌پذیری مدیران را برای حمایت از خلاقیت و نوآوری بالا می‌برد، سبب افزایش اعتماد بین مدیران و کارکنان می‌شود و مدیران نتایج تلاش‌ها و زحمات خود را مشاهده می‌کنند و سبب افزایش انگیزه می‌شود. در بخش ثبات مدیریتی نتایج بدست آمده با نتایج تحقیق نیک‌دست (۱۴۰۱)، نظری و همکاران (۱۳۹۶)، معصومی و همکاران (۱۳۹۵)، گودرزی و همکاران (۱۳۹۵)، لطیف و همکاران (۲۰۱۶) و رابرتسون^۱ (۲۰۱۱) همخوانی دارد.

در این پژوهش، هدف شناسایی حلقه‌های علی و معلولی سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش با تعیین اثر رشد اقتصادی بر اساس پویایی سیستم است. با توجه به کلیدی بودن مؤلفه‌های استخراج شده، تفکر سیستمی و روابط علی و معلولی بین متغیرها ضروری است که مدیران و سرمایه‌گذاران صنعت ورزش، توجه خود را برای فراهم کردن شرایط و بهبود این متغیرها متمرکز سازند. ساختار سیستم مورد مطالعه با لحاظ کردن دیدگاه‌ها و نظرات خبرگان زیرسیستم‌های اصلی تحقیق و روابط فی-مابین آنها با توجه به چهار زیر سیستم سرمایه‌گذاری در ورزش، عملکرد، تولید و توسعه و روابط میان آنها معرفی شد. بر این اساس در الگوی مرجع، گسترش و توسعه زیر ساخت‌های ورزشی موجب افزایش بازسازی و نوسازی شهری، کارائی حمل و ارتباطات مخابراتی را منجر شد. بخشی از سرمایه‌گذاری در ورزش از طریق افزایش کارائی حمل

^۱ Robertson

و نقل، افزایش تجهیزات و سایل ارتباطی و مخابراتی را بوجود می‌آورد که این امر موجب توسعه زیر ساخت‌ها شده و از طرفی سبب افزایش سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و رغبت بیشتری برای جذب سرمایه‌گذاری در ورزش را می‌شود. این امر باعث افزایش ساخت و ساز استادیوم‌های ورزشی، ایجاد باشگاه‌های ورزشی و در نهایت سبب افزایش کیفیت هتل‌ها شده است. در ارتباط با سرمایه‌گذاری در ورزش توسط بخش خصوصی از خروج ارز در کشور جلوگیری شده و افزایش ارز آوری را بوجود می‌آورد. نتیجه اینکه با ورود بخش خصوصی در ورزش تولید البسه ورزشی حاصل از سرمایه‌گذاری افزایش می‌یابد. همچنین، سرازیر شدن سرمایه‌گذاری بخش خصوصی به ورزش، ساخت و نوسازی استادیوم‌های ورزشی بیشتر شده و این عامل سبب افزایش جذب درآمد از طریق جذب گردشگران، گردشگری تاریخی، گردشگری فرهنگی می‌شود. بعلاوه، از طریق جذب گردشگری فرهنگی و گردشگری تاریخی هنگام برگزاری مسابقات ورزشی بازدید از اماکن تاریخی و فرهنگی سبب افزایش جذب درآمد برای کشور را بوجود می‌آورد. در فرضیه پویا نیز از طریق ایجاد مشاغل جدید بر حسب نیاز جامعه ورزش، جنبه‌های اقتصادی ورزشی گسترش و توسعه یافته است. از طرفی نتایج حاصل از نمودارهای علی و معلولی نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش با تعیین اثر رشد اقتصادی ارتباط دارد. از این لحاظ افزایش سرمایه‌گذاری در ورزش اثر مثبتی بر تجاری‌سازی داشته و منجر به افزایش ایجاد القاء ایده و طرح‌های نوین تجاری‌سازی شده است. علاوه بر این، ارتباطات سرمایه‌گذاری در ورزش از طرف بخش خصوصی باعث افزایش تولید البسه ورزشی با کیفیت سبب جلوگیری خروج ارز و افزایش ورود ارز حاصل از صادرات این محصول را شده و موجب باز شدن بازارهای جدید برای صادرات این محصولات را شده است. توسعه زیر ساخت‌ها علاوه بر افزایش بازسازی و نوسازی شهری، کارایی حمل و نقل و وسایل ارتباطات مخابراتی را می‌طلبد. سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در ورزش با ایجاد و یا نوسازی اماکن ورزشی باعث افزایش نوسازی و یا بازسازی ابنیه شهری از قبیل (افزایش مقاوم سازی و کیفیت خدمات دهی هتل‌ها، زیبا

سازی ساختمانهای شهری و ...) افزایش و کیفیت وسایل و تجهیزات مخابراتی، با توجه به مقوله سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در این زمینه را نشان می‌دهد. از طرفی دیگر از طریق ساخت استادیوم‌های ورزشی حاصل از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی باعث افزایش درآمد زائی در ارتباط با جذب گردشگران، گردشگری تاریخی، گردشگری فرهنگی را شده است. بعلاوه با ساخت استادیوم‌های ورزشی برگزاری مسابقات ورزشی، مسابقات کشتی و مسابقات فوتبال و والیبال در سطح ملی و بین‌المللی افزایش یافته و این عامل اثرگذاری مثبتی بر جذب گردشگری ورزشی را نشان می‌دهد. عامل مهم دیگر حجم نقدینگی بوده و این مقوله از مؤلفه‌های گردشگری ورزشی و نیروی انسانی متخصص محسوب می‌شود. شرکت‌ها سازمان‌ها نیز در جهت رشد و بهبود وضعیت اقتصادی خودشان اقدام به جذب نیروهای انسانی متخصص در زمینه اقتصاد می‌نمایند. نتایج نشان داد که این اقدام چه در سطح سازمان‌ها و چه در سطح ملی نیاز به این افراد به تجزیه و تحلیل گردش پول و اجرای صحیح سیاست‌های پولی و مالی کمک می‌کند. بعلاوه با افزایش رشد نقدینگی در بین مردم ورزش‌های همگانی نیز افزایش یافته و میزان سلامت جامعه و کاهش بیماری را نیز منجر می‌شود. همچنین، با افزایش رشد اقتصادی سرمایه‌گذاری در ورزش از طرف بخش خصوصی نیز افزایش یافته است. برای تحقیقات آتی پیشنهاد می‌شود که اثر عوامل سیاسی و ثبات مدیریتی بر سرمایه‌گذاری در ورزش و رشد اقتصادی مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرد. همچنین، پیشنهاد می‌شود که از مدل‌های پیش‌بینی از قبیل: شبکه‌های عصبی، آرچ^۱، قارچ^۲، آریما^۳ و مدل‌های اقتصادسنجی می‌تواند استفاده شود.

^۱ ARCH
^۲ GARCH
^۳ ARIMA

فهرست منابع

- Abdulsalehi, B. & Ramezani, Z.N. & Mohamadian, F. (2021). Futures Study Participation in public sport with A structural analysis approach. *Sport Management and Development*. 10(1), 16-29. (In Persian)
- Afshari, M. & Henry, H. & Aamiri, M.H.S. (2016). Analysis of factors affecting the economic development of Iran's sports industry. *10th International Sports Science Conference, Tehran*. 44. (In Persian)
- Ahmad, S. & Simonovic, S. P. (2000). System dynamics modeling of reservoir operations for flood management. *Journal of computing in civil engineering*. 14(3). 190-198.
- Amini, A. & Azad, Z.H. (2007). An Analysis and Assessment of Health Contribution to Increasing Labor Productivity: A Case Study of Iran. *Iranian Journal of Economic Research*. 9(30), 137-163. (In Persian)
- Andreff, W. (2000). Sport and economic development. *Play the Game*. 12-16.
- Bakhshandeh, H. & Jalaei, S. A. & Esmaeili, M. & Rasuli, M. (2020). Estimating the Economic Growth Model of Iran Sport Industry. *Sport Physiology & Management Investigations*. 12(2), 9-23. (In Persian)
- Clausen, J. & Bayle, E. & Giauque, D. & Ruoranen, K. & Lang, G. & Schlesinger, T. & Nagel, S. (2018). International sport federations' commercialisation: a qualitative comparative analysis. *European Sport Management Quarterly*. 18(3), 373-392.
- Crompton, J.L. (2014). Proximate development: an alternate justification for public investment in major sport facilities? *Managing Leisure*. 19(4), 263-82.
- Emami, A. & Emami, F. & Afshari, M. (2022). The effects of investment development on the economic empowerment of Iran's sports industry: An Exploratory study. *Strategic Studies on Youth and Sports*. 21(56), 229-254. (In Persian)
- Emami, A. & Emami, F. & Afshari, M. (2019). Paradigm model of investment development in sports. *Sports Management (Movement)*. 12(3), 759-788. SID. <https://sid.ir/paper/394740/fa>. (In Persian)

Evans, T.P. & Manire, A. & DeCastro, F. & Brondizio, E. & McCrachen, S. (2001). A dynamic model of household decision-making and parcel level landcover change in the eastern Amazon. *Ecological Modelling*. 143(1-2), 95-113.

Faraziani, F. (2015). Designing a model of private sector investment in sports in Iran, Payam Noor University, PhD thesis. (In Persian)

Gholamian, J. & Darabi, M. & Mahmoudi, A. & Azizi, B. (2022). Analysis of effective drivers in the development of the sports industry using the futures research approach. *Journal of Iran Futures Studies*. 7(1), 303-325. (In Persian)

Golkar, M.H. & Afshari, M. & Alam, Z. & Esfahaninia, A. (2020). The Great Barriers to the Commercialization of Sport Management Knowledge. 8 (30), 59-75. (In Persian)

Gudarzi, M. & Ghorbani, M. H. & Safari, H. (2015). Identifying and developing a pattern of obstacles to the implementation of strategic programs in the Ministry of Sports and Youth of Iran. *Sports Management Studies*. 7(31), 13-32. (In Persian)

Haji, G. & Asgari, M. (2011). The effect of private and government investment on economic growth in Iran. *Applied Economics*. 2(5), 99-121. (In Persian)

Hatano, T. (2010). Crowding-in Effect of Public Investment on Private Investment, Policy Research Institute, Ministry of Finance, Japan, *Public Policy Review*. 6 (1), February 105.

Huang, L. (2011). *Research on Effect of Beijing Post-Olympic Sports Industry to China's Economic Development*, *Energy Procedia*.5, 2097-2102.

Huang, K. (2020). Management Forecast Errors and Corporate Investment Efficiency. *Journal of Contemporary Accounting & Economics*. 12, 34-42.

Hume, P. A. & Stewart, A. D. (2018). *Physique assessment in youth sports for talent*. Identification and development. In Best Practice Protocols for Physique Assessment in Sport. 3-10.

Jamshidi, R., Kargar, Gh., Henry, H., & Vermaghani, M. (2011), the necessity of investment of insurance companies in public sports and

its role in: expansion of sports infrastructure, job creation, increase in health level and reduction of medical expenses, 6th National Conference of Physical Education and Sports Science Students of Iran, Tehran. <https://civilica.com/doc/19447>. (In Persian)

Johnston, K. & Wattie, N. & Schorer, J. & Baker, J. (2018). Talent identification in sport: a systematic review. *Sports Medicine*. 48(1). 97-109.

Jones, C. (2007). *Investments: analysis and management*.

Jones, H. G. (1989). The Economic Impacts and Importance of Sports: *European Study; Strasbourg council of Europe*.

Kaplan, G. & Violante, G.L. (2015). A Model of the Consumption Response to Fiscal Stimulus Payments, *Econometrica*. 82(4):1199–1239.

Karadag, M. (2010). The Impact of Public Capital on the Efficiency of Private Manufacturing Industry at the Regional Level, *EGE AKADEMİK BAKIŞ / EGE ACADEMIC REVIEW*. 10 (4), 1167 – 1174.

Keshavarz, L. & Farahani, A. & Moosavi, Y.J. & Faraziani, F. (2017). A Model of Attracting Factors of Private Sector Investment in Iran's championship sport. *Sport Management and Development*. 5(2), 195-211, (In Persian)

Khairi, N. (2017). Designing an investment attraction model in the sports industry of Gilan province. *Master's thesis. Gilan University*. (In Persian)

Kramin, T. & Safiullin, L. & Timiryasova, A. (2014). Defining Priorities of Management of Investment Attractiveness of the Region and their Consideration in the Framework of Implementing Large Sports Events1. *Mediterranean Journal of Social Sciences*. 5(18). 275.

Latif, B. & Rashid, F. & Hussain, A. & Kashef, M. (2016). Barriers to Effective Strategic Planning”, *International Journal of Management & Organizational Studies*. 12(1), 19-31.

Luiz, J. & Fadal, R. (2010). An Economic Analysis of Sports Performance in Africa. *Economic Research Southern Africa, University of Cape Town, Working Papers*. 38 (10), 869-83.

Mahmudi, A. & Rajabi, Z. & Shafaghi, S. (2020). Private Sector Investment in Economic-Artistic Growth; (Case study: Tabriz City). *Islamic Art Studies*, 16(37), 298-316. (In Persian)

Masoumi, H. & Zandi, H.G. & Kiakjuri, D. & Emadi, S. (2016). *Journal of Sport Management and Motor Behavior*. 12(23), 295-317. (In Persian)

Mathew, A. O. & Rodrigues, L. L. & Vittaleswar, A. (2012). Human factors & knowledge management: A system dynamics based analysis. *Journal of Knowledge Management Practice*. 13(2), 241-247.

Meek, A. (1997). An Estimate of the Size and supported Economic Activity of of the sports industry in the United States. *Sport Marketing Quarterly*, 6(4), 15-21.

Mehrara, M. & Fazaeli, A. (2009). A Study on Health Expenditures in Relation with Economics Growth in Middle East and North Africa (MENA) Countries. *Journal of Health Administration*. 12(35), 49-60. (In Persian)

Nauright, J. & Ramfjord, J. (2010). Who owns England's game? American professional sporting influences and foreign ownership in the Premier League, *Soccer & Society*. 11 (4), 428-41.

Nazari, R. & Tabatabaei, M. & Karimian, J. (2017). An Analysis of the Barriers to Implementing Isfahan Sports Strategic Plan Based on the Fortune Model. *Sport Management Journal*. 9(1), 99-112. (In Persian)

Nikdast, H. (2022). Compiling the Structural Modeling of Barriers to Strategic Planning Implementation in Iranian Sport Federations. *Strategic Studies on Youth ans Sports*. 21(55), 147-164. (In Persian)

Prunaa, R. & Tribaldosb, L.M. & Bahdur, K. (2018). *Player talent identification and development in football Apunts Medicina de l'Esport*. 53(198). 43-6.

Rahimzadeh, A. (2011). The relationship between private investment and economic growth in Iran (With emphasis on endogenous economic growth model). *Monetary & Financial Economics*. 17(30), 70-97. (In Persian)

Rashti, A. & Asghari, L. (2011). Investigating the role of health costs on income distribution in Iran. *Financial Economics*, 5(16): 135-160. (In Persian)

Reham, M. & Sabunchi, R. & Soleimani, M. (2013). Economic-political factors determining the attraction of foreign direct investment in the country's sports industry. *The sixth national conference of physical education and sports science students of Iran, Tehran*, <https://civilica.com/doc/194489>. (In Persian)

Robertson, A.H. (2011). An Assessment of Four Key Strategic Planning Barriers and How to Mitigate or Reduce Them and Their Effects, *In Partial Fulfillment for the Requirements for the Degree of Masters of Public Administration Submitted to the Department of Political Science, Texas State University*. 45-60.

Rostamzadeh, P. & sadeghi, H. & assari, A. & yavary, K. (2014). The Effect of Government Investment in Sports on Economic Growth in Iran. *QJER* 2015. 14 (4), 177-210. (In Persian)

Sayadi, M. & Badrabadi, M. & Muradkhani, B.M. (2018). Cost stickiness, ownership concentration and investment inefficiency in companies listed on the Tehran Stock Exchange. *Specialized Scientific Quarterly of New Research Approaches in Management and Accounting*. 3(11), 112-130. (In Persian)

Sedighi, M. S. & Borumand, A.K. & Asghari, S. & Tofighi, S. (2021). A review on methods and applications of foresight in health policy: international practices and national considerations. *Rahyaft*. 31(81), 109-133. (In Persian)

Shi, T. & Gill, R. (2005). Developing effective policies for the sustainable development of ecological agriculture in China: the case study of Jinshan County with a systems dynamics model. *Ecological economics*. 53(2), 223-246.

Zhu, W. & Zhao, H. & Zhang, C. (2015). Employee Well-Being in Organizations: Theoretical Model, Scale Development, and Cross-Cultural Validation. *Journal of Organizational Behavior*. 36, 621–644.

Identifying the cause and effect circles of investing in the sports industry by determining the effect of economic growth

Elnaz Sadeghi Dizaj¹
Mohammad Rahim Najafzadeh²
Jafar Barghi Moghaddam³
Alireza Bafande Zende⁴

 10.30495/jom.2024.2004981.1116

Abstract:

One of the most important indicators of real development and progress of countries is sports. Considering the gap of a comprehensive model in the organizations of the country and consequently the sports industry, in order to use the potential of investment and planning to achieve economic growth, there is a need for investigation and research. Therefore, the purpose of this research was to identify the cause and effect circles of investment in the sports industry by determining the effect of economic growth based on the dynamics of the system. And they were used for the analysis based on the systemic approach and the interactions between the components and subsystems of investment in the sports industry. The participants of the research were managers and experts in the field of sports industry, 20 of whom were purposefully selected as samples. Data analysis was done using Vansim software. The results of this research show that the investment system in the sports industry has the main subsystems of commercialization, privatization, infrastructure development, sports tourism and gaps in the market. In fact, these five subsystems are under the policies of the investment system in the sports industry; In other words, the policies of the investment sector in the sports industry act as the input of these subsystems. Also, the cause and effect circles obtained from the multiple subsystems of investment in the sports industry, draw the influencing variables and how they interact with each other and provide as a basis for the solution.

Keywords: investment, system dynamics, sports industry, economic growth

¹ PhD Student in Sport Management, Department of Physical Education, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran. Elnasadeghi82@gmail.com

² Assistant Professor, Department of Physical Education, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran. (Corresponding Author) najafzadeh@iaut.ac.ir

³ Assistant Professor, Department of Physical Education, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran. barghi@iaut.ac.ir

⁴ Associate Professor, Department of Management, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran. bafandeh@iaut.ac.ir